

Başlık : NTV - Bildiğiniz Gibi Değil | Halit Kıvanç
Moderatör : Prof. Dr. Hasan Bülent KAHRAMAN
Konuk : Halit KIVANÇ
Video Adresi : <https://youtu.be/HWB1HA2L1zw>
Yayın Tarihi : 26.10.2022

[**Halit Kıvanç:** Merhaba Dostlar, Yine birlikteyiz, yine mutluyuz. Bazıları mutluluk verici bazıları üzücü de olsa yaşanmış olayları hemen karşınıza getireceğiz. Tıpkı bugün gibi o günü yeniden yaşayacağız. Hakemin bayrağı, hakem devam diyor. Tel ağzında pozisyon, Pelé dokundu 3. gol. Brezilya 3-1 önde.]

Hasan Bülent Kahraman: Değerli İzleyenler, Bugün gerçek anlamda bir efsaneye birlikteyiz. Bizi kırmadılar, geldiler. Türk televizyonunun, Türk sunuculuk tarihinin en önemli ismi bizim için hâlâ çok genç olan bir isim Sayın Halit Kıvanç üstadımız davet ettik. Kendileri de lütfettiler, bizimle birlikte oldular.

Halit Kıvanç: Estağfurullah.

Hasan Bülent Kahraman: Ben 1960'lı senelerin sonuna doğru 68-69, televizyon 68'de resmi olarak yayına başladı TRT'de. Evlerimizde televizyon yoktu. Bazı televizyon satan firmalar sesli olarak bu yayını vitrinlerine koydukları televizyonlarla yapıyorlardı. Bazı mağazalarda sessiz olarak ses sistemleri olmadığı için sadece vitrinlerine koydukları ekranlarda televizyonu göstererek o yayını aktarıyorlardı. Hiç unutmuyorum bir gece üstümüze kar yağarken, yağmur yağarken televizyonun karşısında Ankara'da bir vitrinin önünde çok sayıda insanla birlikte Halit Kıvanç Bey'i izledik. Halit Bey o zaman bir spor programı yayınlıyordu. Ama o kadar güzel konuşuyor, o kadar canlı bir biçimde onu sunuyordu ki ben bugün bile belki televizyonlarda o kadar dinamik, o kadar içerikli bir program bulamıyorum. Şimdi Halit Bey İstanbul'da doğdunuz. Hukuk fakültesini bitirdiniz ve hâkim oldunuz. Doğru mu efendim?

Halit Kıvanç: Evet, evet.

Hasan Bülent Kahraman: Peki, sonra Anadolu'ya gittiniz. Bir kaç sene, bir kaç ay hâkimlik yaptınız.

Halit Kıvanç: Bir kaç ay sadece. Yedek subaylığımı yaptım, bitirdim. Ve çektik, kura çekiyorlarmış Bakanlıkta hâkimliğe, yargıçlığa tayin edildim. Fakat gidişim büyük bir faciaydı. Önce o zaman çok az olan Türk Hava Yollarının uçağına binip İstanbul'dan Diyarbakır'a gittim. Ama ondan sonraki taşıtlarım uçaktan indik, uçaktan otobüsle şehre gittik ama ondan sonra...

Hasan Bülent Kahraman: Hayvanlarla, katırlarla...

Halit Kıvanç: ... ama ondan bir yere geldik. Benim tayin edildiğim ilçe yeni ilçe olmuş. İlk Kadıköy'den bir genç arkadaş kaymakam, ben de İstanbul'dan Fatih'ten genç arkadaş oraya gidiyorum ilk defa ve...

Hasan Bülent Kahraman: Ne kadar kaldınız orada?

Halit Kıvanç: Hayır, gitmemi söyleyeyim önce geldik, indik. Oradan vasıta sorduğumuz zaman o zaman atlar gitmiyor çünkü at nazik bir hayvan kenardan daracak yol sola gittiği zaman kaç metre dağdan uçabilir, düşüyorlar, ölüyorlar.

Hasan Bülent Kahraman: Evet.

Halit Kıvanç: Eşek inatçı. Eşek de kaçıyor. Sonunda katırı buluyorlar. Katır en uysal hayvanmış. Ve de bir ayağını bastığı zaman sağlam ama öbür ayağını getirir ondan sonra. Bunları orada ilk öğrendim. Katır sırtında dedim. "Evet" dediler "Çok değil arada da gece köyde kalırsınız." 8-9 saat o katırın üstünde.

Hasan Bülent Kahraman: Gittiniz?

Halit Kıvanç: Gittim çünkü beni tayin ettikleri yer o zaman doğudaki biraz olay çıkan yerlerden biri ve otel falan değil zaten tek tek birkaç dükkân var. Öyle otel filan yok. Oradaki bir baba yaşlı ama ailesi filan...

Hasan Bülent Kahraman: Sizi orada barındırdı.

Halit Kıvanç: Hâkim Bey'e iki odasını alt kattaki işte iki odayı bunu veririz Hâkim Bey'e demişler. Ben oraya gittim. Çok gençtim üstelik.

Hasan Bülent Kahraman: Evet, evet bir süre kaldınız.

Halit Kıvanç: Hani mahremiyet bölgesi derler ya bir numaralıydı bana sorarsanız. Ancak 3 ay kalabildim.

Hasan Bülent Kahraman: 3 ay kaldınız ve sonra döndünüz, avukat oldunuz bu defa.

Halit Kıvanç: Döndüm avukatlığa gittim. Bak avukatlığımın hikâyesi ben kitaplarımda falan çok ne mizahlar bana verdi. Çünkü avukatım fakat ne kadar eş dost akraba varsa hepsi bütün davalarını bana getiriyorlar. Çünkü para isteyecek halde değilim yeni başlıyorum. Fakat bir davaya girdim ve sanık kalktı. Borcu ödemesi gereken kişi...

Hasan Bülent Kahraman: Ödedi parayı,

Halit Kıvanç: Hayır, Hâkim Bey dedi. Evet, elinde ben de şey dememiştim, temin ettim parayı veriyorum. Hâkim döndü: "Dava düşmüştür. Güle güle Avukat Bey" dedi. İkinci davaya girdim. İkinci dava da ona benzer bir başka durum vardı. Geldi adam, ona dedi ki: "Efendim ben bizim evden çıkmıyor. Benim, bana lazım, paramı da ödemiyo." dedi.

Hasan Bülent Kahraman: Tahliye etmek gerekiyor.

Halit Kıvanç: Adam kalktı. "Efendim, benim işim bitmişti. Onun için işsiz kaldım. Parasız kaldım, ama oradan çıkıp abimin yanına taşınıyorum. Onun için evi bugün boşaltıyorum." dedi. Hâkim döndü: "Avukat Bey dava bitmiştir." dedi. Ben gene teşekkür dedim gittim. Üçüncüsüne gittik. Üçüncüsünde ben 1-2 hak oyunu üçü bekliyorum. Ve ona girildiğinde baktı filan yazıya Hâkim "Ya... boşuna niye getirtiniz insanları. Efendim, davadan vazgeçmiş." dedi. Dava bitmiştir. (pardon) Ben

elimi kaldırdım. “Avukat Bey” dedi. Ben çok gencim o da yaşlıca bir zattı. “İlle” dedi “bir dava mı olsun istiyorsunuz?” dedi. “Evet, efendim, olmazsa avukat avukatlığı yapamıyor.” dedim. “Ama ben şimdi veda edeyim size de inşallah yolda görürsek selamlaşırız.” “Niye?” dedi. “Baroya gidiyorum. Avukatlık ruhsatımı vermek için” dedim. Espri zannetti. Hakikatten de Baroya gittim.

Hasan Bülent Kahraman: Ve bıraktınız. Peki, spikerlik nasıl başladı?

Halit Kıvanç: Efendim.

Hasan Bülent Kahraman: Spikerliğiniz nasıl başladı?

Halit Kıvanç: Efendim? Hayır, şöyle ondan sonra ben yazı yazıyorum filan abimde biraz neşeli filan insandır. Espriyer böyle şeyler derken bir...

Hasan Bülent Kahraman: Önce gazeteciliğe başladınız?

Halit Kıvanç: Bir arkadaş vasıta oldu. Bir dergiye filan böyle dışardan yazı yazıyorlar. Ben hatta kanarya diye isimlen şey ettim. Ve sordular: “Niye kanarya?” diye. “Ya ben sarışın kızları seviyorum onun için.” dedim “kanarya dedimdi falan” dedim ve güldüler müldüler o zaman birden başladım yazı yazmaya falan derken gazete dedik. Gazeteci olduk, yazı yazdık. Fakat bunların arasında radyoya skeç...

Hasan Bülent Kahraman: Yazıyorsunuz siz o zaman,

Halit Kıvanç: “Skeç dedim deneyeyim yazabilir miyim?” dedim. Yazdım, dediler ki: “Radyodan skeç ayı peki, ama skecin takdimcisi var bir tane. Efendim, İstanbul’da bir evde şu oluyor bilmem ne diye anlatacak. Sen bunu anlatamaz mısın?” “Hiç denemedim” dedim. Deneyelim dediler. Radyoda saygılarla şu anda rahmetle anıyorum o kadar çok isim var ki birini sayıp birini unutursam hepsini saygıyla anıyorum.

Hasan Bülent Kahraman: Tabii, tabii, tabii.

Halit Kıvanç: Bana dedi ki: “Hadi evet” dedi. Ve ben orada efendim bilmem niye gittik, şunu gördük, odadan gelen kadın çok heyecanlıdır. Bakalım bu kadının heyecanı nereden geliyor? derken onlar başlıyorlar sonra oynamaya oyunu.

Hasan Bülent Kahraman: Evet.

Halit Kıvanç: Piyesimi sunan kişi olmaya başladım. Sunuculuğa ilk adımın öyle derken o iş gelişti. Seneler birbirine eklendi. Fakat bu arada işte yazarlık, gazetecilik o zaman üniversiteden gençler...

Hasan Bülent Kahraman: Şimdi çok uzun yıllar futbol anlattınız radyolardan.

Halit Kıvanç: Çünkü bizim mahallede başka oyun yoktu. Abiler ha... ben şunu söyleyeyim. Fatih Sultan Mehmet İstanbul’u alınca...

Hasan Bülent Kahraman: Evet.

Halit Kıvanç: ...dolaşmış her yeri, bakmış bakmış en çok Fatih denen değil başka bir isim o semti çok beğenmiş. “Buraya benim ismimi verin. Buranın adı ‘Fatih’ olsun.” demiş. Ben de oradaki bir evde doğmuştum. Ve o arada işte orada eşler, dostlar falan şey derken okul gidiyor bilmem ne yapıyor. Bir takım işler şunlar bunu yapar mısın derken. İşte hukuk, avukatlık mavukatlık dedik fakat bu arada da bir arkadaş : “Yahu sen espri yapıyorsun. Onu niye yazmıyorsun?” dedi.

Hasan Bülent Kahraman: Peki, futbol spikerliğine nasıl başladınız?

Halit Kıvanç: Bizim mahallede futboldan başka oyuncak yoktu. Çünkü Fatih o zaman açık, arsa var. Saha yapılmış oraya, abiler bir kale yapılmış. Fatih İdman Yurdu, sahası stat yok. Onları seyrederdik. Onları seyrederken seyrederken kenarda ve futbol ilk Sait Çelebi başta birçok ilk ilk radyoda maç anlatmalar başladı. Fakat onlar öyle anlatırlar. Ben de o maçlarda abiler oynarken kenarda...

Hasan Bülent Kahraman: Anlatır mıydınız?

Halit Kıvanç: Evet, onlara anlatırmışım. Diyeceğim çünkü çocukken. “Topal Ahmet Ahmet vurdu. Bak Amerika filan” derdim.

[Halit Kıvanç: Turgay, Rıdvan, Basri, Mustafa, Çetin, Rober, Erol, Suat... Burhan 11 ile gerçekten mükemmel bir futbol sergiliyoruz. İşte hemen ataktayız. Suat ve gol. Türkiye 1 Güney Kore o.]

Hasan Bülent Kahraman: Bu spikerlik yaparken karşılaştığınız güçlükler nelerdi? Mesela o sahadaki oyuncuları görmek. Şimdi insanlar maç anlatırken bile televizyondan izleyebiliyorlar bunu. Sizin için o zaman kısıtlamalar nelerdi?

Halit Kıvanç: Evet, bir kere az futbolcu vardı, az takım vardı, az meşhur insan vardı. İkincisi, bunu ben çocukluktan itibaren yazı yazmayı öğrendiğimden itibaren not alma diye bir hastalık bana büyüklerimden gördüm. Bu çok önemliydi. Bakın şurada sizinle konuşacağımızda bu benim kitaplarımdan biri içinde notlar var. Bu konuştuklarımda unuttuğum birşey oldu artık yaşım çok ilerlediği için rahatça çevirip buraya bakıp ha... bin dokuz yüz bilmem kaçmış diyebiliyorum.

Hasan Bülent Kahraman: Peki, televizyon başlayınca size davet mi geldi? Yani gelin televizyonda program yapın diye.

Halit Kıvanç: Şimdi televizyon değil radyo önce. Ondan sonra bir gün radyonun bir şeyinde ben radyoya piyes yazıyorum. Bu piyesin içinde giriş var. “Bu girişi kendin söylesene” dediler. Derken bir tane sporlu yazdım. İçinde de bir maç kısmı var. Dediler ki: “O aradaki maçı da anlatı ver şimdi ona biz şey etmeyelim.” 3-4 satırlık bir şey. Ahmet topaldı falan...” Yahu pekâlâ iyi” dediler spordaki abiler vardı. “Gel deneyelim seni” dediler. Ben 3 gün sonra kendimi karşıda buldum böyle.

Hasan Bülent Kahraman: Spor anlatmaya başladınız.

Halit Kıvanç: Ve neden bunu yapmaya başladım. Ama gazetede gidip yazımı yazıyorum fakat bir de fıkra ve mizaha düştüm. Mizah fıkra yazıyorum. Ama onlarla çıkıp hemen spor servisine.

Hasan Bülent Kahraman: Peki, bu mizah ve fıkra size nereden geldi?

Halit Kıvanç: Efendim, benim abilerim bilhassa büyük abim şehir tiyatrosu filan bu büyük çok yakın arkadaşlarıydı. Giderdi onlara “Yahu Kemal gel.” Allah rahmet eylesin. “Çık” derlerdi. “Hayır, ben aile içi komedyenim çıkmam.” Gayet güzel espriler bulur, fıkralar uydurur falan...

Hasan Bülent Kahraman: Yani aile.

Halit Kıvanç: ...ama ne gazetede yazmak ne sahneye çıkmak! Bütün arkadaşları hepsi sahneye çıktı. O maliye memuru olarak yıllarca ama babamı kaybedince benim okumamı temin etti.

Hasan Bülent Kahraman: Bravo.

Halit Kıvanç: Bana yardım etti. Onlar abilerim. Nur içinde yatsınlar.

Hasan Bülent Kahraman: Yani mizah aileden gelen bir kültür sizde?

Halit Kıvanç: Evet, ben ama onları okulda ve bizim zamanımızda komedyenler başladı. Fatih Şehzade başına giderdik. Fatih'te Naşit bilmem daha bir dolu o zaman yani ilk ilk komedyenleri bana seyrettirirdi abim. Onun çok etkisi oldu.

Hasan Bülent Kahraman: Onları seyrettiniz. Peki, televizyona geçtiniz.

Halit Kıvanç: Artık televizyonda yani evli barklı baba olan bir insandım.

Hasan Bülent Kahraman: Değerli İzleyenler, Televizyon demin söylediğim gibi herkesin evinde olan bir aygıt değildi. O zaman çok nadir bir apartmanda bir kişinin televizyonu var. Diğer aileler onları o programları demek istiyorum izlemek için o kişiye konuk olarak giderler ve günün birinde Halit Kıvanç bir kavram buldu, bir sözcük buldu: 'Telesafir'. Bunu biraz da çoğalttı. Mesela teleyatisafir yani televizyon seyretmeye gelip yatıya kalanlar gibi.

Halit Kıvanç: Sonra kitabımı yazdık.

Hasan Bülent Kahraman: Sonra kitabımı yazdılar. Bununla ilgili herkesin bir anısı mutlaka vardır. Siz çok güzel yarışma programları yapıyordunuz televizyonda, spor programları yapıyordunuz.

Halit Kıvanç: Yıllarca.

Hasan Bülent Kahraman: Yıllarca sanatçıları sundunuz,

Halit Kıvanç: Ama radyoda da başlamıştım fakat orada şimdi, efendim televizyon çıktı. Fakat pahalı çok az kişi veyahutta Avrupa'yla ilgisi olanlar giderken geliyorlar bir telefon sokma hakkı veriyorlar. Ona ceza diyorum gümrük mürük birşeyler almıyorlar. Televizyon yahutta neyse şudur. Fakat o televizyon başlangıcında bu sefer evinde televizyon olanlar çok kıymetli oldu. Şimdi konuşuyorsunuz karı-koca ne yapalım? Ayol Mehmetlere gidelim.

Hasan Bülent Kahraman: Orada televizyon var diye.

Halit Kıvanç: Ama şimdi gittikleri zamanda onlara televizyon var diye geldik. Ayıp olmasın diye girerler, otururlar. "Aaaa! Sizde televizyon mu var? Biz hiç bilmiyorduk. Biz sizi özledikte onun için gelmiştik." der ve der ki "Ondan sonra aaaa! Televizyon ne güzel falan filan." der. Şimdi bunlara bir isim takıldı: Televizyon misafiri. Ben o televizyon misafirini kısalttım. Derken bir arkadaşım geldi bana yahu telemisafir dedi. Dedim telemisafir çok güzel. Dur, daha kısaltalım telesafir yapalım. Derken bu telesafir...

Hasan Bülent Kahraman: Müthiş tuttu.

Halit Kıvanç: ...lügatlara, sözlüklere girdi.

Hasan Bülent Kahraman: Evet, her bizim, benim kişisel olarak anım şu: Bir eve gittik ve orada Halit Kıvanç televizyona çıkıp televizyon sahibi olan ev sahibine 'senin hiç aklın yok mu? O televizyonu aldın. Bak şimdi bir de 5-10 misafir ağırlamak, onlara çay, kahve...'

Halit Kıvanç: Evde birşey bulundurmamak lazım misafirler gelecek diye.

Hasan Bülent Kahraman: ... ve tabii o zaman babam çok rahatsız oldu. Ev sahibi çok rahatsız oldu, ama bu daima yıllar yılı devam eden bir espri olarak aramızda kaldı.

[**Halit Kıvanç:** Sezen, gidenin arkasından konuşulmaz derler ama 83 için ne diyeceksiniz?

Sezen Aksu: Nasıl ne diyeceğim?

Halit Kıvanç: 83 gitti nasıldı aran?

Sezen Aksu: Herkesinki gibi iyi olduğu zamanlar oldu kötü olduğu zamanlar oldu. Sevindiğim zamanlar oldu, üzüldüğüm zamanlar oldu ve geçti gitti.

Halit Kıvanç: Şimdi yeni yılda da birkaç dakikası geçti yahut biraz geçti. Henüz daha bir kötülüğünü görmedik.

Sezen Aksu: Daha görmedik.]

Hasan Bülent Kahraman: Altan Erbulak sizin yakın arkadaşınız.

Halit Kıvanç: Nur içinde yatsın. Bana göre dünyanın derdim ben de “Hadi be sen de filan” dünyanın en büyük 5 komedyeni varsa biri Altan, derdim. Niye? Oturduğu yerde bakar şurdağa bakar, şu kitaba, şu masaya şak diye ona ait bir espri filan. Gayet şeyli ve...

Hasan Bülent Kahraman: Sizin espriliniz spontane miydi önceden hazırlıyor muydunuz?

Halit Kıvanç: Aaa onu söyleyeceğim. Biz hazırlanırdık bir şeye fakat birbirimizi görüp konuşurken her seferinde 3-5 deyim falan çıkarırdık. Mesela “Halit Halit dün gece ben uyurken yatarken hatırıma geldi. Bilmem neye bilmem ne esprisini yapsak falan.” Biz çıkıp öyle bir espriler falan yapardık ki ve tamamen yani orada doğmuş...

Hasan Bülent Kahraman: O an mı?

Halit Kıvanç: Tabii, tabii...

[Bir numaralı piyano ustası yılbaşı eğlencemizde [Müzik]]

Hasan Bülent Kahraman: Sahnedeki sanatçıları sundunuz televizyonda ve sahnede. Bunların içinde size en çok etki eden kimdi?

Halit Kıvanç: Şimdi efendim, ben şöyle şanslıyım. Türkiye’de isim yapan öyle büyük insanlar var ki bir çoğunun ilk seferinde, ilk bulunmuş.

Hasan Bülent Kahraman: İlk sunucusu sizsiniz.

Halit Kıvanç: Ben bir genç kız bir yerde bir aile içi “Yahu bu ses ne güzel falan” gel dedim ve gittim, rica ettim falan oradakilere, bilmem neye bu kıza işte büyük şey yapılacak bir şehrimizde mühüm değil ve o kıızı alıp götürüp bir sanatçılar... “Ne olur dedim sen üç yerine iki şarkı söyle de bir tane de ona filan” çıkarıp söylettim. Bugünün çok büyük isimlerinden biridir, ama şöhret olarak sadece büyüktür. Çünkü ben onu oraya çıkartıp, tanıttım. Şimdi yıldönümleri yaptığı zaman davet edilmeyenler listesinin başında ben varım. Niye kızdırmışım? Onun gibi böyle birkaç tane var büyük ama diğer bir takım isimler saymayayım ama bir çok büyük insanın ilk çıkışlarının sunuculuğunu yapmanın ben mutluluğunu yaşıyorum.

Hasan Bülent Kahraman: Çok büyük bir mutluluk.

Halit Kıvanç: Ama mesela bakın rahmetle anıyorum Zeki Müren bir yere gideriz kuliste çıkılacak beraber ki kapıya geliriz. “Halit abi, lütfen” şimdi birçok sanatçı öyle ünlü beraber gittiniz mi geçerler.

Hasan Bülent Kahraman: Siz kalırsınız.

Halit Kıvanç: Bana “Halit Abi, bir dakika müsaade et de beraber çıkalım.” demiştir sahneye. Ama Zeki Müren: “Halit abi, lütfen” derdi ve sahneye çıkardık. Hâlbuki sahneye çıkmamız niye lazım? Çağıracağız o insanı, ismini söyleyeceğiz, ama birkaç kişi vardır, bugün de var gene. Mesela “Bir dakika Halit abi” der çıkar. Merhaba “Halit abi hadi gelip sunsana” Benden evvel kimse çıkamaz diyenler de var.

[**Halit Kıvanç:** Kapatırken diyecektim bir kısa sözcük ne dersiniz?

Zeki Müren: Ben kısa sözcük taraftarı değilim. Bu güzel program uzun bir tekerlemeyle kapatalım, diyorum. Siz ne dersiniz?

Halit Kıvanç: Hangisi olur acaba?

Zeki Müren: Efendim, Türkçedeki en uzun tekerleme belki bu. Yalnız daha önce arzu ederseniz kıymetli seyircilerimize tekerlemenin içinde geçen sözcüklerin bazılarını izah edelim.

Halit Kıvanç: Evet, dinliyorum.

Zeki Müren: Şinik?

Halit Kıvanç: Şinik bir ölçek.

Zeki Müren: Evet şinik bir ölçek. Kekere mekere?

Halit Kıvanç: Kekere mekereyi duyduğumu bilmiyorum, ne olduğunu da bilmiyorum aslında.

Zeki Müren: Ben de duydum ne olduğunu görmedim. Zannediyorum ki kuş yemi nevinden bir bitki veya bitkinin tohumuymuş efendim. Bir de boz alaboz başlı pis porsuk var ki tarlalara çok zararlı muzır bir hayvancık.

Halit Kıvanç: Adı üstünde pis porsuk olduğuna göre,

Zeki Müren: Adı üstünde evet tarlalara dadanıyor ve yerle yeksan ediyor. Bir temennim var şu anda bu canım programımıza, sarmaşığımıza dadanmasın.

Halit Kıvanç: Katılıyoruz. Evet, o zaman dinliyoruz bu uzun tekerlemeyi.

Zeki Müren: Peki, efendim. Bu tarlaya bir şinik kekere mekere ekmişler. Bu tarlaya da bir şinik kekere mekere ekmişler. Bu tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye boz ala boz başlı pis porsuk dadanmış. Bu tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye de boz ala boz başlı pis porsuk dadanmış. O tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuk diğer tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuğa demiş ki: “Sen ne zamandan beri bu tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye dadanan boz ala boz başlı pis porsuksun? O da ona cevaben: “Sen ne zamandan beri o tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye dadanan boz ala boz başlıklı pis porsuksan ben de o zamandan beri bu tarlaya ekilen bir şinik kekere mekereye dadanan boz ala boz başlıklı pis porsukum.” demiş. Ohhhh!]

Hasan Bülent Kahraman: Programı bitiriyoruz.

Halit Kıvanç: Aaa! Ama bir dakika ben bir şey söyleyeyim mi?

Hasan Bülent Kahraman: Buyurun.

Halit Kıvanç: Ben şöyle bir olay karımın en güzel esprisi bana çok yardımcı olmuştur. O 60-70 sene...

Hasan Bülent Kahraman: Eşinizle siz 60 küsur yıllık evlisiniz.

Halit Kıvanç: Evet.

Hasan Bülent Kahraman: Bu müthiş bir şey.

Halit Kıvanç: Oğlum 60 yaşında.

Hasan Bülent Kahraman: Sırrı ne? Sırrı ne bu kadar uzun evliliğin?

Halit Kıvanç: Vallahi onun elinde eczanesi vardı. Ondan sonra eczaneyi de bıraktı, evde bana çok iyi bakan, anne şefkatiyle, sevgili yakınlığı ile biz yani dediğim gibi işte...

Hasan Bülent Kahraman: Ama siz de herhalde aynı sevgiyi ona duyuyorsunuz.

Halit Kıvanç: Bir takım işleri başarıyla, mutlulukla yapmışsam her şeyden önce bunu eşim Bülbin Kıvanç'a borçluyum.

Hasan Bülent Kahraman: Efendim, bugün televizyonu nasıl buluyorsunuz? Artık çok kalabalık, çok kanallı...

Halit Kıvanç: Şimdi televizyon bizim ilk zamanlarda o kadar ilkel çalıştık ki yani inanmayacaksınız. Benim bu arada yurt dışında çalışmalarım var. Bir yıl İngiltere'de İngiliz televizyonunda, radyosunda da çalıştım. Almanya'da, İtalya'da çalışmalarım falan oldu. Yirmi dünya kupası oynandı. On dünya kupasını ben Türkiye'ye radyo ve televizyonda nakleden kişiyim.

Hasan Bülent Kahraman: Anlattınız evet,

Halit Kıvanç: Bunların hepsi bana büyük mutluluk veriyor. Fakat şunu söyleyeyim. Sunuculuk o kadar değerli bir meslek ki bir kere herkese yaklaşıyorsunuz, evine giriyorsunuz. Aynı şekilde hâlâ devam edebildiğim için de Ulu Tanrı'ya teşekkür ediyorum.

Hasan Bülent Kahraman: Efendim,

Halit Kıvanç: Bir de birşey daha var. Ben mesela bu kadar yıl maç anlattım. Spor o zamanlar ilk başladığımız da mahallemizdekiler, abiler Fenerbahçeli. Biz de Fenerbahçeliyiz falan dedik. Ama bir gün geldi ismimiz olunca baktım ki Fenerbahçeli arkadaşlar gidip beni kulübe üye yapmışlar. Çok uzun yıllar 60-70 sene ve ama ben mikrofonuma oturduğum zaman, maçta baktığım zaman İngiliz takımı, Rus takımı, Fransız takımı hiçbirisi Fener, Galatasaray, Beşiktaş yok benim için futbol takımı var. Ben orada bir doktorum. Bana getirilen hasta...

Hasan Bülent Kahraman: Objektif bir biçimde,

Halit Kıvanç: Hiç objektif bir biçimde bununla da hayatta en büyük övündüğüm, ama takımım başarılı olursa mutlu olurum. Ama başka mutluluğumda var. Şimdi isim söylemeyeyim ama Galatasarayın, Beşiktaşın çok büyük yıldızları, en büyük yıldızları dünyanın hepsini bir yana bırakın.

Metin Oktay, bilmem Turgay, Baba Hakkı'sı yani öyle insanlar Şükrü yani tek tek şey etmeyeyim. Fenerbahçeli futbolcular kadar benim için kutsaldır.

Hasan Bülent Kahraman: Kıymetli, değerli, evet,

Halit Kıvanç: Abimdir veya arkadaşımıdır, oğlumdur, evladımıdır. Onun için ben onunla övünüyorum. Ben seyircimin televizyoncusu; dinleyicimin radyocusuyum. Ama yalnızken bir renkleri isteyebilirim.

Hasan Bülent Kahraman: Bir takım tutuyorsunuz.

Halit Kıvanç: Fakat futbol anlatmak için oturduğum zaman Avrupa'da da çok anlattım ve bu sayede de büyük bir şey oldu. Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük futbolcusu Brezilya şampiyon en büyük oluyor. Bütün herkes gidiyor. Brezilyalılarla röportaja gittik. Hepsinin başında 200-300 kişi "Yahu gel" dediler şurada yedek oyuncu var. Dünya kupasının 2. kısmında oynayacak. "Gel" dediler "burada bununla konuşuralım seni." Gittim tercümanları falan işaretle konuştuk. Kendi halinde bir oğlan. Oğlan çıktı bir oynadı. Birkaç gün sonra bütün dünya ondan bahsediyordu. Adı Pelé'ydı. Pelé'yle bir arkadaş olduk. Ben onunla çünkü benden önce Brezilyalılar dâhil Pelé'yle konuşan yoktu.

Hasan Bülent Kahraman: Ne güzel!

Halit Kıvanç: Bir gün Brezilya Büyükelçisi telefon etti İstanbul'a: "Yahu Halit Bey senden geçilmiyor gazeteler." Pelé basın toplantısı yapmış. Benim resmimi verip, benim şeyimi anlatmış. Bir Türk demiş böyle ve Türkiye'ye geldi 10 gün kaldı. Ve büyük şey... ondan sonra ama tabii Türkiye'de bir çok benim en büyük unutamadığım futbolun bana verdiği hediye odur.

Hasan Bülent Kahraman: Efendim, çok teşekkür ederiz. Lütfettiniz geldiniz.

Halit Kıvanç: Valla çok mu uzattık kusura bakmayın.

Hasan Bülent Kahraman: Çok güzel oldu. Çok güzel konuştuk. Biz de sizinle büyük mutluluk duyuyoruz, onur duyuyoruz.

Halit Kıvanç: Sağ olun, sağ olun.

Hasan Bülent Kahraman: Ayaklarınıza sağlık.

Halit Kıvanç: Televizyonu severim, sizin gibi dostları severim, futbolu severim, memleketi Türkiye Cumhuriyeti'ni severim, Büyük Atatürk'ümü ve onun yarattığı Türkiye Cumhuriyeti'nin bir bireyi olduğum içinde mutluluğumu severim. Ve seyircimi, dinleyicimi kendimden çok severim.

Hasan Bülent Kahraman: Biz de çok mutluyuz sizinle birlikte olduğumuz için. Çok teşekkür ederiz. Değerli izleyenler, bugün Türk radyosunun, Türk televizyonlarının, Türk futbol tarihinin efsane sunucusu büyük üstadımız Sayın Halit Kıvanç'ı ağırladık. Kendisiyle kendisiyle anılarını, Türkiye'de televizyonun gelişimini, radyoyu ve futbolu konuştuk. Öyle anlaşılıyor ki Halit Kıvanç bildiğiniz gibi değil.

*** Video burada sona eriyor. ***